

Stk. 6. Tillægget udbetales med $\frac{1}{12}$ månedlig forud sammen med lønningen (pensionen, ventepengene).

Stk. 7. Tillægget kan ikke medregnes i det beløb, på hvilket der i henhold til tjenestemandslovens § 34 kan gives forskrivning.

§ 3.

Stk. 1. De foran omhandlede bestemmelser finder tilsvarende anvendelse med hensyn til tjenestemænd, pensionister m. fl. i folkeskolen og folkekirken, som oppebærer regulerings-tillæg efter reglerne i tjenestemandslovens kapitel 5, og de heraf følgende udgifter afholdes på tilsvarende måde som fastsat med hensyn til reguleringsstillægget i lov nr. 414 af 12. juli 1946 samt lovene nr. 417 og 418 af 12. juli 1946.

Stk. 2. I de i tjenestemandslovens § 97, stk. 2, omhandlede tilfælde, hvor der oppebæres tillæg til honorarer, ydes der i perioden 1. april 1950—31. marts 1951 et midlertidigt tillæg, der fastsættes således:

- a) For honorarer, der ikke overstiger 7500 kr. årlig, udgør tillægget 9 pct.
- b) For honorarer, der overstiger 7500 kr. årlig, udgør tillægget $7\frac{1}{2}$ pct., dog ikke under 675 kr. og ikke over 750 kr. årlig.

På tilsvarende måde forholdes med de i § 103 i lov nr. 279 af 9. juni 1948 om valg til rigsdagen omhandlede vederlag. Til personer, der oppebærer pension i henhold til nævnte lovs §§ 105—107, ydes det midlertidige løntillæg med 70 pct. af de i henhold til de i punkterne a) og b) fastsatte beløb.

§ 4.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1950. Samtidig ophæves lov nr. 485 af 23. november 1949 om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd m. fl.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lovene af 30. oktober 1948 og 23. november 1949 blev der skabt hjemmel til at udbetale statstjenestemænd m. fl. et midlertidigt løntillæg, der i det væsentlige var begrundet i den omstændighed, at de gennemsnitlige timefortjenester for faglærte og ufaglærte arbejdere i det frie erhverv, i overenskomstperioderne siden 1946, da tjenestemandsløven blev vedtaget, havde udvist en lønstigning, der var en del større end den dyrtidsregulering, som tjenestemandene i samme periode havde opnået.

Det midlertidige løntillæg blev ved loven af 23. november 1949, der har gyldighed fra 1. oktober 1949 til 31. december 1950, fastsat til et beløb svarende til $3\frac{1}{2}$ af de i tjenestemandslovens § 92 omhandlede reguleringsstillægsportioner, men der blev i lovens § 2, stk. 3, optaget en bestemmelse om, at tillægget ville være at nedsætte med et beløb

svarende til 1 portion reguleringsstillæg, såfremt det i tjenestemandslovens § 91 omhandlede detailpristal for januar eller juli 1950 steg udover 309.

Pristallet for juli måned 1949 udgjorde 307, og der tilkom herefter tjenestemandene fra 1. oktober 1949 23 ordinære reguleringsstillægsportioner i pristalsintervallet 304—309 samt det midlertidige løntillæg svarende til $3\frac{1}{2}$ portion reguleringsstillæg eller ialt $26\frac{1}{2}$ portion. Stigningen i pristallet for januar 1950 til 315 medførte en forhøjelse fra 1. april 1950 af antallet af reguleringsstillægsportioner med 1 til 24 i pristalsintervallet 310—315, men da samtidig det midlertidige løntillæg i henhold til den i § 2, stk. 3, i loven af 23. november 1949 fastsatte bestemmelse nedsattes med et til 1 reguleringsstillægsportion svarende beløb, opnåede tjenestemandene ingen dyrtidsregulering pr. 1.